

András László

...

Lennék bár istennője a harmatnak, amíg
fööl nem szárad, csak ne halandó.

EGY SZABAD NAP

A kikötőben jártam. Csak úgy végig-
sétáltam a mólón, pedig sehová
sem készültem indulni, sem pedig
fogadnom nem kellett senki érkezőt.

Úgy jártam az emberek között, akár
egy idegen, kit nem köt ide semmi,
mint egy isten, ki csupán egy napra az, de
ma ő az ég, a kikötő meg a tenger.

ÚTI BESZÁMOLÓ

Sokfelé jártam. Láttam, a helybeliek hogyan
bánnak azokkal, akik születéstől vakok és
süketek, gyöngö az elméjük, nyomorultak.
Sokfelé rendben túrték őket az épek
– már akik épnek mondják magukat. Némely
városban azonban gúny és megvetés
volt részük. Őket látván mintha saját
bűnétől iszonyodna a nép. De olyat nem
láttam, hogy azért ne tettek volna királlyá
valakit, mert eltorzult benne a lélek.